

NEDERLANDSTALIGE TUCHTRAAD VAN BEROEP VOOR ADVOCATEN
Tweede kamer

Openbare zitting van 18 april 2017

Dossiernummer TB-0156-2016

In de zaak van: mr. X
 advocaat te ...

hebbende als raadsman: mr. Y
 advocaat te ...

spreekt de Nederlandstalige tuchtraad van beroep voor Advocaten de volgende beslissing uit:

I. HET VOORWERP VAN DE PROCEDURE

Met een aangetekende brief van 5 april 2016 heeft mr. X hoger beroep ingesteld tegen de beslissing van de tuchtraad voor advocaten van de Ordes van het rechtsgebied van het hof van beroep te Gent, eerste kamer van 16 maart 2016 (TAG-341).

Aan mr. X werd volgend feit ten laste gelegd:

“Bij inbreuk op het art. 2 van het Reglement van 16.06.2010 van de Orde van Vlaamse Balies inzake de permanente vorming geen 16 opleidingspunten behaald te hebben in het gerechtelijk jaar 2012-2013.”

De tuchtraad veroordeelde mr. X tot een schorsing voor een periode van 8 dagen.

Hij werd eveneens veroordeeld tot de kosten, begroot op € 270,00.

Deze beslissing werd bij aangetekende brief van 18 maart 2016 ter kennis gebracht van mr. X.

Er werd geen tegenberoep ingesteld.

II. ONTVANKELIJKHEID

Het hoger beroep is ontvankelijk. Het werd tijdig en naar de vorm regelmatig ingesteld.

III. MIDDELEN

1. Eerste middel: schending van de motiveringsplicht

1.1. Mr. X stelt dat de verwijzingsbeslissing van de stafhouder niet werd gemotiveerd en derhalve onregelmatig was. Hierdoor zou de tuchtvervolgning onontvankelijk zijn.

1.2. Artikel 458 §2, eerste lid van het gerechtelijk wetboek bepaalt:

“De stafhouder die na het onderzoek oordeelt dat er redenen bestaan om de advocaat te laten verschijnen voor de tuchtraad, zendt het dossier samen met zijn met redenen omklede beslissing over aan de voorzitter van de tuchtraad, zodat deze de tuchtraad kan samenroepen overeenkomstig de bepalingen van artikel 459. Hij brengt de advocaat en de klager hiervan op de hoogte.”

De wet schrijft voor dat de beslissing van de stafhouder om een advocaat te laten verschijnen voor de tuchtraad met redenen omkleed en dus gemotiveerd moet zijn.

De ratio van deze motiveringsplicht ligt in het feit dat de voorzitter van de tuchtraad door deze motivering in staat moet worden gesteld een oproepingsbrief op te stellen die de betrokken advocaat ondubbelzinnig te kennen geeft voor welke feiten of tuchtrechtelijke inbreuken hij tuchtrechtelijk wordt vervolgd. Tegelijk moet dit de betrokken advocaat in staat stellen na te gaan of de voorzitter van de tuchtraad geen feiten of inbreuken op een tuchtrechtelijke regel heeft vermeld die door de stafhouder in zijn verwijzingsbeslissing niet werden vermeld.

De beoordeling van deze motiveringsplicht gebeurt door de tuchtraad, aan de hand van een afweging van de concrete feiten in een welbepaalde zaak, met inachtneming van het hele dossier. (J. Stevens, *Advocatuur, Regels & Deontologie*, 2015 Wolters Kluwer, p. 1254, voetnoot 6077)

1.3. De stafhouder heeft zijn verwijzingsbeslissing van 11 juni 2015 als volgt gemotiveerd:

“Als bijlage bezorg ik u het verslag van de onderzoeker die ik heb aangesteld m.b.t. het in de rand vermelde dossier en op basis waarvan ik heb beslist betrokken advocaat door te verwijzen naar de Tuchtraad.

Ik nodig u uit volgende tenlastelegging te voorzien :

“U bent tekortgeschoten in de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid, die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en die een behoorlijke

beroepsuitoefening moeten waarborgen door bij inbreuk op het art. 2 van het Reglement van 16.06.2010 inzake permanente vorming, geen 16 opleidingspunten te behalen in het gerechtelijk jaar 2012~2013."

U gelieve eveneens te voorzien in het verzoek tot de verwijzing dat de gemaakte kosten volgens gedetailleerde opgave in het dossier."

Uit deze brief kan worden afgeleid dat de stafhouder mr. X tuchtrechtelijk wil laten vervolgen omdat deze in het gerechtelijk jaar 2012-2013 geen 16 opleidingspunten heeft behaald, wat volgens de stafhouder een inbreuk is op artikel 2 van het Reglement van 16.06.2010 inzake permanente vorming en een tekortkoming ten aanzien van de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid, die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen en die een behoorlijke beroepsuitoefening moeten waarborgen.

Op zich volstaat deze motivering om de voorzitter en bij uitbreiding de betrokken advocaat toe te laten ondubbelzinnig te weten waarvoor de stafhouder de advocaat tuchtrechtelijk wil laten vervolgen.

Bovendien verwijst de stafhouder naar het verslag van de onderzoeker, op basis waarvan hij heeft beslist de advocaat te verwijzen naar de tuchtraad. Dit verslag wordt toegevoegd als bijlage. Voor de beoordeling van de motiveringsplicht kan de tuchtraad rekening houden met de bijlagen bij de verwijzingsbrief van de stafhouder. (J. Stevens, *Advocatuur, Regels & Deontologie*, 2015 Wolters Kluwer, p. 1254, voetnoot 6077)

Uit dit verslag blijkt dat mr. X in het gerechtelijk jaar 2012-2013 geen enkel opleidingspunt bekam en dat hij, daarover gehoord, zich verdedigt door enerzijds te stellen dat hij in zijn vakgebied geen permanente vorming vindt en anderzijds te stellen dat hij wekelijks een memorie in Cassatie schrijft, dat hij vernietigingsverzoekschriften schrijft voor het grondwettelijk hof en dat hij veel juridische tijdschriften leest, vooral de *Pasicrisie*. Hij is van oordeel dat hij daardoor een beroep kon doen op vrijstelling en excuseert zich dat hij dat niet tijdig aanvroeg.

In zijn verslag aan de stafhouder stelt de verslaggever daarover: *"De uitleg, verstrekt door Mr. X komt mij niet afdoende voor. De advocaat behoort zijn kantoor en zijn tijdsindeling zodanig in te richten dat hij kan voldoen aan de vereisten van permanente vorming, terwijl er anderzijds voldoende aanbod is. Ook het feit dat hij vergat u om vrijstelling te verzoeken en zich daarvoor verontschuldigde, is niet afdoende."*

De stafhouder verwijst uitdrukkelijk naar dit verslag als grond voor zijn verwijzingsbeslissing en maakt de motivering van de verslaggever dus tot de zijne.

De tuchtraad oordeelt dat alle elementen in acht genomen de verwijzingsbeslissing van de stafhouder voldoende was gemotiveerd.

2. Tweede middel: de inbreuk en de te zware bestraffing

- 2.1. Mr. X betwist niet dat hij in het gerechtelijk jaar 2012-2013 niet voldaan heeft aan de bij artikel 2 van het Reglement van 16.06.2010 inzake permanente vorming opgelegde verplichting om per gerechtelijk jaar 16 opleidingspunten te behalen. Hij behaalde geen enkel punt.

Het feit dat mr. X in diezelfde periode een verzoekschrift tot vernietiging neerlegde bij het Grondwettelijk Hof, dat dit vele uren voorbereidend werk vergde en dat mede daaruit blijkt dat mr. X de nodige technische expertise bezit, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat niet werd voldaan aan de regel van artikel 2 van het reglement inzake de permanente vorming.

De verplichting tot permanente vorming toetst immers niet de bekwaamheid van de individuele advocaat, maar legt wel een minimum aan aantoonbare permanente vorming op aan alle advocaten.

Het reglement biedt verschillende mogelijkheden om deze punten te verzamelen: het volgen van vooraf erkende cursussen, het zelf doceren, het zelf publiceren en het volgen van een niet vooraf erkende cursus, die individueel kan worden erkend.

Ook de hoog gespecialiseerde advocaat die zijn gading niet vindt in vooraf erkende cursussen die zich doorgaans richten tot de minder gespecialiseerde advocaten kan zich bijscholen op een controleerbare wijze die hem moet toelaten de gevraagde opleidingspunten te verzamelen.

Het feit waarvoor mr. X wordt vervolgd is bewezen.

- 2.2. Rekening houdende met het feit dat mr. X geen eerdere tuchtrechtelijke sancties opliep en dat niets erop wijst dat deze eenmalige inbreuk de behoorlijke beroepsuitoefening van mr. X in het gedrang heeft gebracht, acht de tuchtraad van beroep de waarschuwing een voldoende sanctie.

De tuchtraad van beroep gaat er daarbij van uit dat deze milde sanctie een voldoende waarschuwing zal zijn voor mr. X om in de toekomst de bepalingen van het reglement op de permanente vorming na te leven.

3. Wat de kosten betreft

De tuchtraad heeft mr. X veroordeeld tot de kosten begroot op € 270,00.

Art. 460 laatste lid Ger.W. bepaalt: *“De tuchtraad kan in zijn beslissing de kosten die voor het onderzoek en voor het onderzoek ter terechtzitting werden gemaakt ten laste leggen van de betrokken advocaat”*.

Art. 460 Ger. W. geeft geen nadere omschrijving van wat onder deze kosten begrepen moet worden. Uit Parl. St. Kamer nr. 1724/001,21 blijkt dat o.m. de kosten van een boekhoudkundig onderzoek of een sekwester worden bedoeld (J. Stevens, art. 460, in J.

Stevens e.a., *Balie. Commentaar Boek III Ger.W.*, Mechelen, Wolters Kluwer Belgium, 2013, p. 315, nr. 9).

De tuchtraad van beroep oordeelt dat de kosten en uitgaven, gemaakt door de stafhouder of door wie door de stafhouder als onderzoeker werd aangeduid (art. 458 § 1 Ger. W.) en de kosten en uitgaven, verbonden aan de behandeling van de zaak door de tuchtraad of door de tuchtraad van beroep, geen kosten zijn, zoals bedoeld in art. 460 Ger. W. Het betreft immers geen externe kosten die voor het onderzoek of voor het onderzoek ter terechtzitting werden gemaakt. Het betreft integendeel kosten die inherent zijn aan de organisatie van de tuchtprocedure.

De kosten die in de beslissing van de tuchtraad ten laste werden gelegd van mr. X zijn geen kosten die voor het onderzoek of voor het onderzoek ter terechtzitting werden gemaakt in de zin van artikel 460 laatste lid Ger.W.

De hierboven eventueel niet besproken argumenten en middelen van mr. X zijn ofwel niet dienend voor de beoordeling van de zaak ofwel impliciet beantwoord.

OM DEZE REDENEN,
DE TUCHTRAAD VAN BEROEP,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en deels gegrond

Bevestigt de beslissing van de tuchtraad voor advocaten van de ordes van het rechtsgebied van het hof van beroep te Gent, eerste kamer, van 16 maart 2016, met de enige uitzonderingen dat de sanctie van **waarschuwing** wordt opgelegd en dat er **geen kosten** ten laste van mr. X worden gelegd.

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging:

de heer Johan Boon, voorzitter
en de assessoren mr. Stephane Criel, mr. Philippe De Jaegere, mr. Edward Pieters en mr. Stany Wens.

De assessoren hebben deze beslissing allen ondertekend voor de uitspraak.

Stephane Criel

Philippe De Jaegere

Edward Pieters

Stany Wens

Waren aanwezig bij de uitspraak:

de heer Johan Boon, voorzitter
en mr. Ludo Kools, secretaris

Johan Boon

Ludo Kools